

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

מסורת הש"ס

(א) פסחים כו: ערלה פ"ב
מ"א לקמן ע"ג: תמורה יב,
(ב) פסחים מ. (לקמן ע"ב),
(ג) בלחמיות יע"ז, (ד) (פסטה
מנח: (ה) (לעיל מנח:),
(ו) (לעיל מנח: (ז) (ו) (שם:),
(ח) (ג"ל א"ט), (י) זכר דניר
אחד עם הך דלמעלה, ד"ש"א,
(י) (שבת ח: (כ) (וע"פ חוש'
כילה ג: וחוש' יבמות פא.
ד"ה נפתרו וחו' סנהדרין
פ. ד"ה ואלו חוש' וחו' וזו
ע"ד: (י"ב ואל"ה).

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

והברך והרכיב. (ו) אם הנכרי או הרכיב ימוחש של ערלה באין זקן מותרים פירוטיון מיד א"ע"ם שלם מלחו לכן שני ערלה דזה חלה גורם מותר וה"נ אמרין בעלמא^(ד) ילדה שסיבכה בזקנה בטלה לשון מחר אם נטע האבן של ערלה שהוא איסור הנאה ולכשיגדל ונעשה נטיעה הנכריה והרכיבה באין לאיסור מותר דאיתן פירות שנוען אחר זמן באין נמי ע"י האילן של היצר וקשיל^(ה) לי בלל ונכריך ונלל הנכרי נמי איכא זה ה"נ גורם אבן לאיסור וקרקע היתיר: **שני ליה לר' יוסי בין עבודם כוכבים לשאר איסורין.** דלע"ז דנשאר איסורין זה היה גורם מותר ס"ל הכל אסור: **ככרשני עבודם כוכבים.** של מקדונית עבודת כוכבים או שצדו: **סבור.** דע שחללה ממנה כל שבה חבול ומהא גורה ולא חרערה: **פרוס.** תכשה: **מאי ללא סא.** דקמיה שדה חורב ר' יוסי היא דשמעינן ליה דלמחר כל ערלה זה היה גורם מותר ה"נ חרע וחרעיה גדלים ע"י וכל לאיסור וקרקע היתיר (ו) דלא שאני ליה בין עבודת כוכבים לשאר איסורין וקשיל אחמתי ופרה תשחט ופאל שפך היה היתה גדילה קודם לכן ע"י שפך אכילות: **וסא.** דקמיה שדה חבור רבנן היא דלמחר^(ז) אף היא נעשית וכל כו' והא דשרי ממני וורשני מחמיה ירקות הא שנינן ליה^(ח) מה שמשיית נבטיה פונס כלל: **הא ר"א וסא רבנן.** אבל לר' יוסי בעבודת כוכבים זה היה גורם אסור ס"ל בדקמיה ממני ואי משום שחור חוריה הא שנינן ליה לעיל ואי משום ערלה שני ליה בין עבודת כוכבים לשאר איסורין: **שאר של חולין.** ושאר אחר של תרומה: **שנפלו לתוך יטסה.** של חולין: **כדי לתקן.** עיסה זו: **אחר אחרון אני בא.** איתו שנפל אחרון אם של חולין נפל אחרון ביטול את הראשון ויתבאר לורס ואם של תרומה נפל אחרון אסור לורס: **ואמר אביי ג'.** דלמחר אם אחרון חולין שמונת אלף שקלים וסליק את האיסור קודם נפילתו של זה שכשנפל זה ליכא למימר היתר מתקדף לאיסור להיות שיעור ליאסר ואלע"ז שכבר נתן כח איסור בעיסה וזה היה מחומלת ע"י אחר^(י) ואם לא נשפיל ראשון ואפ"ה כיון דלא היה בו מעולם שיעור חימוץ ליכא

למחר זה היה גורם וביטל שני את הרשעון: **אבל אם לא קדם וסין**
את האיסור אסור. שאע"פ שגם הימר לבסוף אסור דזה היה גורם
אסור ולרבנן זה היה גורם מותר: **משום דלחר אחרון אני** כתיב
דקסבר גורם באיסור אסור גמור בהימר מותר דלא היבד דנפלו בבת
אחת לעולם קאמר ק"ו זה היה גורם מותר כ"ל: **ועל הימנה נשים**.
מן האשרה. מתני' היא: **חדש יוסף**. שהרי נעשה והוחזק מאיסורי הנאה:
ישן שכבר הוחזק ואין היסוק לחזקו אלא לאפות: **וינן**. שלא יאסרו
בהיסק זה ונמאם שלא נעשה: **אם אסא**. בין בחדש שנגזר וחד
והיסקו בערי הימר בין ימים בהיסק של ערי אסור וזהו שגזר בתרייהו
זה היה גורם שפסע שפסע בנותן בין בחדש בהיסק שני בזה ע"י גורם
לדאסור שנחזקו בזה התנור מראשיתו וגורם הימר דהאי היסק וקמי
הפט אסורה לר"א עד שיעיר הני דמי עשים לדאסור וזהו התנא. אלא
זה היה גורם אסור: **אבל דשדור**. פליגי ע"י הימר ואמר זה היה
גורם מותר דקמי אפי' נפל איסור בכוף (ו) גורם נפלו בבת אסור
מותר עד שהיה באיסור לבדו כדי לתמן: **אלא נעולם סא**. דקמי שדה
מותר ר' יוסי (ו) דשמעין ליה גבי ערלה דלחר מותר וגבי עבודת
כוכבים דקאמר [מג:] שזק חזרה לרז ולא שני בין עבודת כוכבים לשאר
איסורין וטעמא דלא כדנטינן [מת:] משום דלול לאיצור וזהו דקאמר ק"ו
יוסי דמתני' נצוה לרבנן לרבנן קאמר להו לרדסו דקאמריהו
זה היה גורם אסור דקאמרי אבל לא בימות החמה מפני שהכל יפה לה
גורם לדאסור דמה שהשימו צנכיה פגמו בלל: **בזל עבודת כוכבים**. ש
הן ואסורין בהנאה אבל אחר וכל זה לעבודת כוכבים אינו נאסר דמתני' (ו)

מז.

עין משפט
גר מצודה

ס' א ב ג מ' פ"ו תה' עבודת כוכבים הל' י"ד ופ"ו תה' מאכלות אסורות הל' יג סמג לחון מה ט"ש"ע י"ד ס' קמב סעיף יא:

רבינו תנאל

[illegible]

(א) לִי מִזֶּה לָאוּ הֵא דַקְתָּי
שְׂדֵה תִזְרַע וְכו'.

(ב) פִּי רַבִּי בִּיה הֵא דִלָּא
פִּרְשֵׁי 'תּוֹסֵף' אִלָּא דַגֵּם
בְּרִינְתָא הַשְׁמִיה בְּסִבְרָה דְּזֵה חֵה
גִּירָם מִזְזֵה וְלֵא פִלְגֵי דֶק
בְּלִחְתָּלָהּ וְצִיִּים.

שנים נשע והברך. פי' בקוננו' בלשון אחרון נשע האחז ואחר כך כשנעשה נשימה הברך והרכיב בליל של הימר (ו) אחרון בלשון עיקר ומה שהקשה בקוננו' אפי' לא הברך והרכיב נמי לא נשע לקח נקרה זה זה גורם אלא כשנשים מענין חזק כמו הברכה איסור בליל הימר ששניהם אינן וכמו זל נביה וקרקע לעיל אכל אהן וקרקע שני מעינים הם ומה שפירש בלשון בליל הימר הברך ימור של ערלה בליל והו' כמו ילדה הסכנה בוקרה דבעלה אין הגדול דומה לרביה דהיא אפילו לא"ן זה זה גורם אסור מותר פיון שבעלה בוקרה וכן משמע לשון בעלה: (ט) **שנים** נשע. וא"ת מ"ש גידולי אהן של ערלה מגידולי (ו) טבל ומעשר שני שכן חולין ואפי' גידולי תרומה אלא שגורו עליהן י"ב"ח דבר ו"ל דעילה שאסורה בהנאה יש לאסור הגידולין גם זה הנאה היא אכל באסור אפילו אין לאסור הגידולין שאינו אוכל האסור עצמו:

שדה תורע. וכגון שאין אכל צפין והוא ליה זה זה חיה גורם ומותר כדפרישית לעיל גבי נביה: (י) **הא** רבנן. והא דשרו לעיל נשע והברך והרכיב לאו משום דא"ת להו זה זה גורם מותר אלא משום דמה שגדל מן האהן עצמו יהא מותר ואסרי רבנן בעבודת כוכבים לעיל דאף היא נעשה א"ת וזה לשאר איסורין: **עד** שיהא באיסור כדי לחמץ. פירוש ואל אסור אפי' יש צהימר נמי כדי לחמץ וא"ת היכי מייתי מדברין זה זה גורם מותר לנשע שני להו זה זה עובדת כוכבים לשאר איסורין ו"ל דהכי מייתי (ס) מדכ"א נשע לרבנן דמי היכי דאסר אף בשאר איסורין ואינו מחלק רבנן נמי דשרו לא יחלקו:

דלמא טעמא דר"א פי' נלעולם זה זה חיה גורם מותר: **אלא** ר"א ורבנן דעיינן. משום דקאמר ר' ר"א והא רבנן מהדר אפלוגמיהו דלפ"ו הדיחוי הברייתות מתורלות הא ר' יוסי ורבנן דר"א דסביר זה זה גורם אסור והא ר"א רבנן: **"וליל"** הנאה אפי' הפלח. פי' בקוננוס דמי ע"כ וקשה משמע ולכן תהא הפלח מותרת ואסור דל"כ אפי' בלא תעבריה נמי זה לבחיר דהכלב הנאמץ נזהר לזר

כ"ב מותר וכי תימא מאר איסורין לעבודת תניא שדה שנובדלה וכן פרה שנתפטמה וכן תני חדא "שדה" א"א אידך שדה תבור א"א ר' יוסי והא רבנן דר"א ורבנן אילימא דין "ששור של חולין" מדר העיסה לא בזה כדי לחמץ ונצטרפו ואחרון אני בא וחב"א בכתחלה ובין שנפל יד עד שיהא בו כדי נשע אלא שקדם וסילק וסילק את האיסור דר"א בראבי" דלמא פירא אחרון אני בא אי הו' גמיר בהיתירא לא סלקיה אלא ר"א "נטל הימנה עצם" כה את התנור חדש ואת הפת אסורה תרים כולן אסורות ע"ב הנאה לים המלח

העבודת כוכבים רבנן יניהו אילימא רבנן אלא רבנן דששור רבנן דמקלי' בששור קילי אלא לעולם אר"י לרביהם דרבנן ה גורם מותר לדידכו סור אודו לי (ו) מיהת יום ורבנן כדאמר רב אמר רב יהודה אמר יוסי: **ההוא** גינתא ת כוכבים שלה רב א"ל הכי אמר רב הלכה כרבי יוסי: מתנ'

נראה לפרש הנחת הפת וינחל דלח פניו ר"ל בירואו (ו) דחש יומן להמיר להוליד הנחת עצים שהוסק בהן לים המלח:

נתעברה באחרונה. לא גרס ר"ח ואחרות באחרות וכן במשנת חבילי תלמן דכלאי הכרז דמחייב בפי' קדשי' (דף ג.ב.) לא גרס ליה ונמינא רחמ' מרחקא שפולס פ' העשרות (דף עז. עב.) ספק ספיקא ודחיק רחמ' לאשכחיה תנא דסבר כוומיה ונרין להביא מדרבי יהודה דבנימא דרמזי נחלן דלסר בפקס ספיקא והולרן לדחוק סבר לה כוומיה נחלד ופליג עלה נחלד דשמואל דקוק בעבודת כוכבים אסור דקארמ' רחמ' הגז בעבודת כוכבים כספיקא אסורה כוכבים סוף העולם וכן גרסין ליה חבילי תלמן היה לו להביא המשנה דרימ' וינחל סבר כוומיה נחלד ור"י לא ברין אומר שפיר גרסין ליה חבילי ורחמ' ודלמא ליכא אלא חדא ספיקא דה"פ ואחרים בלחשים לא הוון אחרים נתעברו בלחשים אפילו רובין דאיכא למימר איסורא ברובא אימיה דה"נ אמר תלמודא רחמ' גבי טענת של עבודת כוכבים נפלה לתוך מאה טענות כולן אסורות פירשו ששים למקום אחד וארבעים במקום אחד הארבעים מותרים דלמירין איסורא ברובא אימיה:

אלך

אזרחי לי נמי צימות הגשמים דאריבא נמי גורם דנביייה ורכנן אחרר ליכא
מדם פריס ועגלים השמשים לעבודת כוכבים דמקריבנא עובדת כוכבים
(מגד:): און הקדש לעבודת כוכבים: **הללם כר' יוסי**. דזהו חזק מומר:
ממני

לי גורם מומר (שם): יוליד הנאה לי חזק המלך. עים, מלך מקום שמעון לי כל מה
מחו למת דאזק יוסף וזמן לי זהו חזק מומר (שם):

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones